

2.
(2)
Zweiter prüfer

f

387
58

L. W. J.

Cœlestis Regis Filii, & ejus quidem
unigeniti,

JESU CHRISTI

Scilicet,

Totius Humani Generis

SALVATORIS, NATALIS,

Per varios Typos,

Quibus

Sœcra Scriptura mentionem facit,
Adumbratus,

In Actu Lycei Torgensis Oratorio

d. XX. Decembr. Auxiliante DEO,
Præsentabitur.

Anno adhuc currente, MDCCXII.

Ad quem

Honorandos Patronos, Fautores

& Amicos,

Humillimè invitat:

PETRUS PAULUS FEKNO,

Lyc. Torg. Rector.

TORGÆ,

Literis JOH. ZACHAR. HEMPE Junior.

Adeste ! adeste inquam ! quicumque Inter Christi veros cultores, nomina vestra profitemini; Coelestis enim Regis vestri, Filii unigeniti NATALIS, à Patribus antiquis diu desideratus, eo, quo fieri potest modulo, celebrabitur, & quidem rectissime. Quod si enim, terrestris alicujus Regis & Principis, natalitia festa aguntur; cur non Regis Regum, & Domini dominantium filii, eadem festa agi deberent? Dulcis est vita, omnibus animantibus, quid ni homini, ratione pollenti; hinc, ferme neminem fore existimo, qui de suo, sibi non gratularetur, die natali. Hieremias, vir entheus, & sanctissimus alias Divini Numinis Propheta, diris quidem, natalem suum, devotebat, eeu Cap. XX. v. XIV. & sequentibus, ejusdem Prophetiae legimus. Huic, hac in parte, socium adjungere valemus, Hicobum, qui, etiam si toti Christianitati, exemplum Patientiae imitandum proponatur, natali tamen suo diei maledicere, non dubitavit: id quod observatum est, Cap. III, v. I. & sequ. ejus libri. Sed, excusandi omnino, viri hi, de rara inter homines, commendandi sanctitate, eo quod eorum Impatientia, ex magna, enata fuerit afflictione, quæ eosdem, ad suo Natali maledicendum, impulerat. Huc, pace tamen hujus sanctæ bigæ, non immerito trahimus Ovidium, in natalem suum, parimodo invehi, non abnuentem. Hic enim, natali suo illu celsente die, miserimi sui exilii memor, dictum suum natalem, sequentibus exceperat verbis:

Ecce supervacuos, quid enim fuit utile nasci?

Ad tua natalis tempora noster adest.

Dure, quid ad miseros veniebas exulis annos!

Debueras illis imposuisse modum.

Si tibi cura mei, vel si pudor ullus inesset;

Non ultra Patriam me sequerere meam.

Quoque loco primum, tibi sum male cognitus infans;

Illo tentasses, ultimus esse mihi.

Et quæ plura sequuntur verba, de dicto natali die, quærelæ, Trist. Libr. III Eleg. XIII. Sed & ista, hoc in casu, condonandum, præsertim cum sciamus: unde hæc quærela provenerit, alias enim hic poeta, natalem suum, sat lautè & splendide celebraverat, ut ex allegata Elegia patet. Videantur itaque illi, quos dies natalis, in exoptatoprehenderat statu, hinc etiam is suum consecutus fuerat honorem: probatur autem hoc variis exemplis. Pharaon, Rex Ægypti, cujus regiminis tempore, Josephus, Jacobi Patriarchæ Filius, in Ægyptum venditus fuerat, se in felicitatum rerum statu, constitutum cernens, celebravit natalem suum. & quidem

quidem opiparo instructo convivio, uti legimus Genes. Cap. 40. v. 20. Hoc fecisse Herodem, Johannis Baptistæ percussorem, testatur Evangelista Lucas, Cap. 6. v. 21. Ut alia hujus rei exempla, quorum sacra scriptura mentionem facit, brevitatis causa, jam sileamus, & ad profana scripta procurramus. Romanos antiquos, utique solitos fuisse, natales dies, tam suos, quam aliorum, festos agere, satis patet ex Elegia Ovidii, supra allegata; ubi etiam modus, hos dies celebrandi, eleganter describitur, quem modum, Tibullus Poëta, brevibus perstricturus, his utitur verbis: *urantur pia thura facis, urantur odores.* Ad modos autem, natales dies celebrandi, quos antiqui Romani, observabant juxta alios, pertinent etiam carmina gratulatoria, quibus poetæ, natales dies, vel suos, vel aliorum, excipere solebant. Sic Virgilius, poetarum castissimus, diem, Asinii Pollionis Filii, recens nati, natalem, celebrabat carmine erudito, & multum in recessu habente. vid. Libr. Bucolic. Ecloga IV. Sed, quid scrutamur antiqua, cum habeamus recentiora, Christina, Regina Sveciæ, celebrabat etiam, Anno MDCLI. natalem suum diem; circa cujus festum, etiam hoc, notatu dignum occurrit: Quod scilicet pyrobolia, in Hercule, Marte, Fortuna, & aliis figuris consistens, præsentata fuerit. Supra has figuras, sedebat Leo, corona ornatus, & gladio Sceptroque armatus; supra quem iterum, forma angeli televibrans, hoc sequens distichon:

*Vivet! cui sanctis aether fulgoribus ardet,
Numina cui claris, dant bona signa notis.*

Tabellæ inscriptum, manu tenebat, Simili modo, cum Philippus Prosper, Regis Hispanorum Filius natus esset, & quidem mediis in belli flammis, exstruebant Mediolanenses Iridem, in ejus honorem, cum hac inscriptione: *Inter Nubila Gravior.* Ut jam, silenti pede præteream, solennes illos, & visu dignissimos apparatus, quos Wratislaviæ, in honorem Josephi I. jam beatæ memoriæ Imperatoris, cum natus esset, institutos, tunc temporis præsentibus, videre licebat.

Quod si itaque, & tublimioris, & humillioris sortis hominum, natales dies celebrati fuerint, & adhuc celebrentur: cur dies natalis, totius mundi Salvatoris, festus agendus non esset? Celebrabimus igitur eundem, pro virili, in Honorem Salvatoris jam laudati, actu nostro Scholastico-Oratorio; in quo contemplaturi, & Honoratissimorum, æquæ ac doctissimorum Auditorum aurbus, proposuimus: I. per typum adumbratam, Salvatoris Originem. Gen. 14. v. 18. II. in typo latitantem, ejusdem Conceptionis annunciationem. Judic. Cap. 13. v. 3. 18. 22. III. per typum denotatam,

tatam, illius Incarnationem. Exod. Cap. 3. v. 1. 2. IV. per typum
defineatam, ejus Nativitatem. Luc. 1. v. 32. seq. Et tandem V. per
typum significatam, ejusdem Infantia fugam, in Ægyptum. II.
Reg. XI. v. 1. 2. Ubi immiscetur etiam quædam pauca alia, cir-
ca Nativitatem Christi, notatu digna: ceu demonstrabunt, Lycei
nostri Torgensis, alumni sequentes, Oratiunculis suis, præviis di-
spofitionibus, suo Marte elaboratis:

Johann Friedrich Beatorf, Bernavienf, Marchicus, Svedebit Christi
natalem celebrandum.

Christian Gottlieb Magnus, Jütroboe, Sax. Consentiet, natalem
Christi celebrandum esse.

Caspar Friedrich Wächter / Jütrob. Sax. De typo, Christi originem
præfigurate, dicet.

Johann Samuel Lindner / Artzberg. Mifn. Contestabitur Melchi-
sedechum, utique esse typum Christi originis.

Paul Adam Hoffmann / Weidenh. Mifn. Perorabit de gemina
Christi natura.

Johann Friedrich Klossch / Mühlberg. Mifn. De Typo, annuncia-
tionis, partus concipiendi, disseret.

Johann Friedrich Richter / Mühlberg. Mifn. Dicitur est de Typo,
nativitatem Christi respiciente.

Johann Christian Grosse / Jütroboe. Sax. Dicit de Typo, fugæ
Christi in Ægyptum.

Frans Paul Hefno / Torg. Mifn. (1) Dicitur est de igne vario,
Latine. (2) de metu Hierosolymitanæ Urbis, Græcè

Friedrich Christian Meusel / Luc. Lusat. Quædam, de stellâ magis
apparente, dicitur est, Græcè.

August Friedrich Kanneberg / Martisb. Mifn. De Ægypto pauca dicet.
Johann Samuel Ziemer / Wartenb. Sax. Concludet, & gratias a-
get Auditoribus.

Daniel Gottlieb Rohler / Dresd. Mifn. De Typo, incarnationem
Filii Dei, & illæsam Virginitatem, beatissimæ, matris adumbrante, di-
cturus est.

Johann Christoph Sinner / Welfavia Mifn. Perorabit de Desiderio
fidelium in Veteri Testamento, erga venturum Messiam, Græcè,

Johann Friedrich von Grosse / Roitzsch. Mifn. Disseret de nimia Cu-
pidine imperandi Herodis, Gallicè.

Christian Albrecht Amende / Gräfenh. Saxo. Dicit de prodigiis, quæ
circa nativitatem Christi acciderunt.

Johann Friedrich Clement. Grosboth. Mifn. Disseret de mutatio-
ne Reipubl. Judaicæ.

Johann Gottlieb Vater / Torg. Mifn. Dicit de Arca fœderis, Græcè.

Johann Samuel Francke / & Wittenberg. Sax

Carl Sigmund Francke /
Salvatorem recens natum, ritè excipiendum esse dicent, Gallicè.

78 M 437

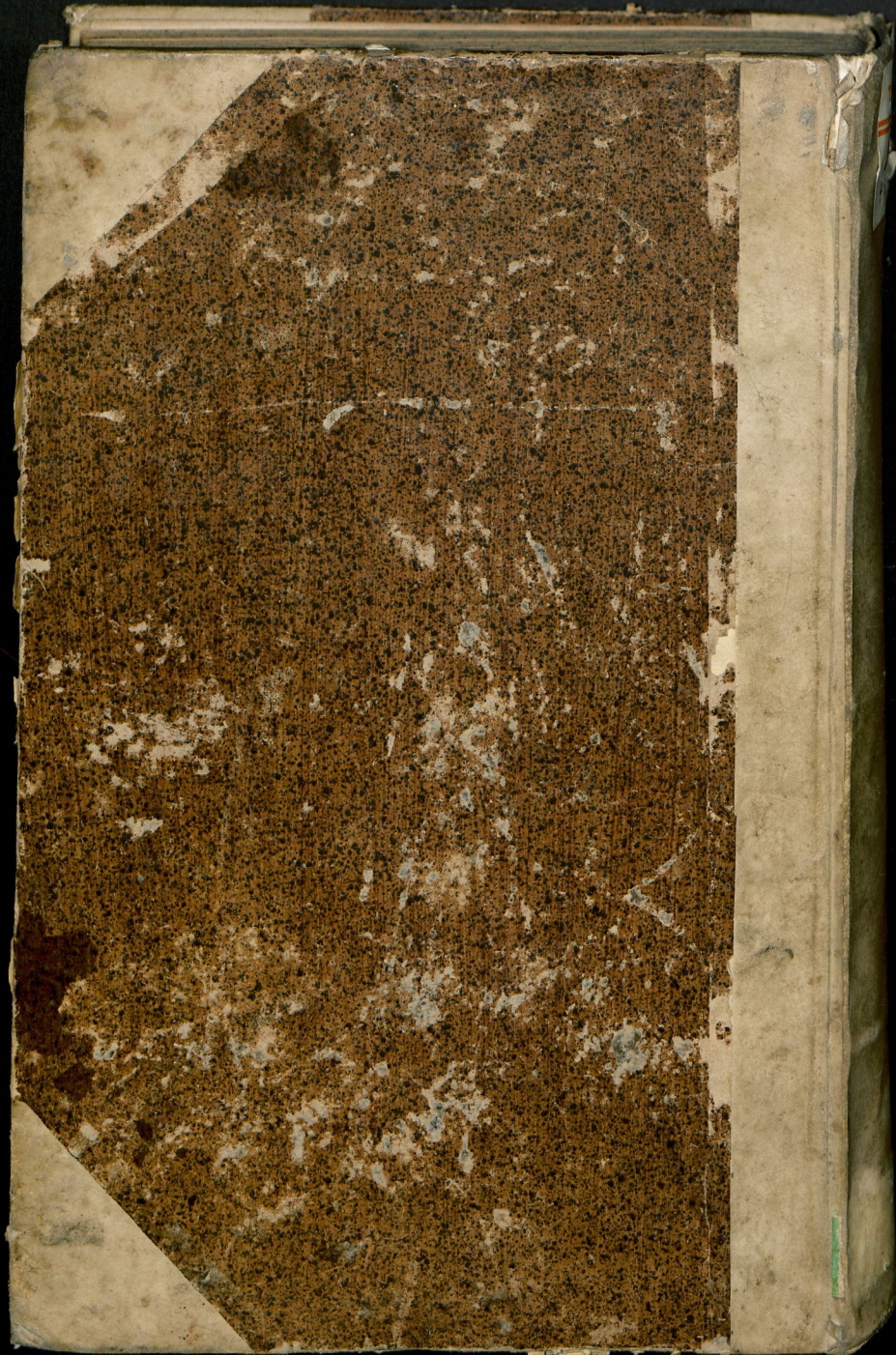
TA → 06

kein Rest.

nur 51. Stk veranlagt bisher

I

1077

L. N. J.

Cœlestis Regis Filii, & ejus quidem unigeniti,

JESU CHRISTI

Scilicet,

Humani Generis

IS, NATALIS,

varios Typos,

Quorū

mentionem facit, dumbratus,

Orgensis Oratorio

abr. Auxiliante DEO, entabitur:

rrente, MDCCXII

Ad quem

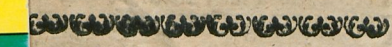
tronos, Fautores

micos,

mè invitat:

ULUS FEKNO,

org. Rector.

R G Æ,

AR. HEMPL Junior.

